
THE POETRY AS A HIGHER REALITY**Rozalia Aleksandrova**Medical University – Plovdiv, Department of Languages and Specialized Training, Bulgarian Language Section, Republic of Bulgaria, rozalia54@yahoo.com

Abstract: The reality in our ideas and the reality which is happening are two different concepts. In this case, its subjects are common: each of us and the moment we look "inward" within ourselves, or we look outward. At this moment, we are driving reality by changing it. There are boundaries which determine the possibilities for impact. They are defined by the level at which we find ourselves in the conditionally called hierarchical system of our personal world, our procession, our universe, and everything visible and invisible. In this system of men, as a subject of the higher reality, we are given the mechanism of creation, the creation of new projections and realities. Or, as we poetically call them "new worlds." Whether it is conscious or not – human beings change not only the visible world, but also the invisible realm- through our actions, thoughts and words, we set the foundations of what will happen and what is happening. The conclusion is that Evolution is also accomplished with our participation. We are part of order and harmony in every moment. Our task is to be in harmony with the goals and challenges facing human civilization. The mechanisms which are given to us for our purpose are human intelligence, emotions and physical experiences which we develop through science. And also the information channels through which each creator "keeps the feather" of the creative beginning.

Poetry has a special place in the picture of human science. It takes centuries for scientific discoveries, but the opportunity to get information is instantaneous. On an informational level, poetry is what science represents - information packs. The new powerful development of physics in mastering the mysteries of the invisible world brought us surprises in a pure physical pan - its basic parameters. This is just a glimpse of the new physical picture of the world we create with our Creator. We produce information together. Poetry is one of the languages with which we communicate with our Creator, with whom He reveals higher knowledge of the world. This article will partly explain the mechanism of co-creating our world through the power of Word and speech. (4)

Creating and organizing a poetic event is not a casual fact. It is a link from a chain of processes that are planned down from the higher reality and are performed loyally by poets and creators of Word. The most important scientific achievements and the end of the last century mark a grandiose transition to a new understanding of human emotion, human speech, human talent in the process of building the world of loving Light, dreamed by all people on Earth.

Keywords: reality, poetry, information fields, spirituality, quantum poetry, evolution

ПОЕЗИЯТА КАТО ВИСША РЕАЛНОСТ**Розалия Александрова**Департамент за езиково и специализирано обучение, секция „Български език“, Медицински университет гр. Пловдив, Република България, rozalia54@yahoo.com

Реалността в нашите представи и реалността, която се случва, са две различни понятия. В случая общото са нейните субекти: всеки от нас и мигът, в който сме надникнали „навътре“ в себе си, или сме се огледали „навън“. В този миг ние задвижваме реалността, като я променяме. Има граници, които определят възможностите за въздействие. Те зависят от нивото, в което се намираме в условно наречената йерархична система на нашия личен свят, нашата цивилизация, нашата Вселена и Всичко видимо и невидимо, което Е.

В тази система на човека, като субект на висшата реалност, му е даден механизмът на сътворяването, на съзиданието на нови проекции и реалности. Или, както поетично се изразяваме, на „нови светове“. Дали го съзнава, или не – човек променя не само видимо света. Но и невидимо – със своите действия, мисли и слово залага основите на онова, което ще се случва. И – което се случва. Изводът е, че Еволюцията се осъществява и с нашето участие, когато сме част от реда и хармонията във всеки миг. Важен фактор в развитието на света в нас и около нас е опитът, който сме почерпили и съхранили през вековете. Опит, дошъл чрез хилядолетен труд и съмнения, безсънни нощи и озарения на поколения творци на човекознанието. Този опит единствен ни е дал силата и увереността да изградим нашата цивилизация. Поне така си мислехме допреди 15-20 години. Новото мощно развитие на науката физика* в овладяването на тайните на невидимия свят ни донесе както изненадите в чисто физичен план – неговите основни параметри (10), така също и изненадите за нашия произход, целите на нашето човешко съществуване, така и увереността, че нашият път винаги е бил покрепен и защитен от Висшата сила, която го е създала. По свой образ и подобие. Ние обаче не сме

„пионки” на тази сила, а нейни разумно действащи частици, които творчески осъществяват плана на Еволюцията – основния закон на Битието. Нашата задача е да бъдем в хармонична връзка с целите и задачите, стоящи пред човешката цивилизация. Механизмите, които са ни дадени за нашите цели, са човешкият разум, емоции и физически опитности, които развиваме чрез науката. А така също и информационни канали (7), чрез които всеки творец „държи подострено перото” на творческото начало. Чрез тях получава информация за новите епохални открития, технологии и методики. Или – интуитивните насоки за тяхното откриване. Това е само бегъл поглед върху новата физична картина на света, който създаваме заедно с нашия Творец. Ние заедно творим информация. На най-fino ниво са системно подредени идеите и матриците на всичко. Това са информационни пакети, които очакват да ги „събудим”, за да се впишат в пзела на цивилизацията ни. Всъщност цялата наша действителност е огромно информационно поле**, в което се намираме постоянно. Имена като „вакуум” или „празно пространство” са неточни според науката за невидимото поле – информациологията.

Поезията има специално място в картината на човекознанието. Ако за някои открития в науката са нужни векове, тук възможността да се получи информация е мигновена. На информационно ниво поезията представлява това, което представлява и науката – пренос на информационни пакети. Те могат да се уловят с по-фините сетива на хората, които ги „получават” - поетите.

През 2003-та година на една поетична сбирка инж.-химикът Димитър Димитров нарече стиховете в нея „квантови”. Така се зароди идеята от група ентузиастични - поети и физици – да изследват този обществен феномен. А през март 2006 г. се роди първата поетична формация с името „Квант”. Нейни участници станаха поетите Розалия Александрова, инж. Димитър Димитров, Елена Диварова, Димитър Атанасов, Румяна Николова и физиците Михаил Хинев и академикът на РАЕН инж. Величко Братанов. Оттогава и досега тази неформална, а от 2008 г. Сдружение „Квант и приятели”, група обедини усилията на поети и учени за утвърждаване на квантовата поезия в гражданското общество.

*- **Информациологията** за първи път трактува понятието „информация” като общовселенска, общочовешка и общонаучна същност, обхващаща глобално-космическите области на човешката дейност и цялото пространство на Вселената, състоящо се от информациогенен вакуум (99,999...%) и информационна материя (10-6%)... Няма ли информация – няма вакуум, няма движение (сила и действие), няма енергия (маса), няма материя (течна, твърда, газообразна, плазмена), няма излъчване и няма интерференция и дифракция. От Декларацията на Световния информационен форум, ООН, 2000 г. (12).

** - **„Информационното поле (ЕИП)** на Вселената е жива система, способна да получава информация, да я съхранява, да се обучава от преди получена информация, да твори информация и по своя воля да дава разпоредения спрямо материалното движение и действие.“ (Сочеванов, Н. Информационно поле, его характеристики и особености. – Парапсихология и психофизика, 1994, № 3(9)

През 2010 г. беше издаден първият и досега единствен сборник „Квантова поезия”. Той беляза момента, в който квантовата поезия отново се обедини със своите посестрими, без оглед на човешкия код на всяка поезия. Това стана благодарение на Европейската нощ на учените, която даде възможност на творците от „Квант и приятели” активно да си сътрудничат с творците в Медицинския университет - Пловдив и така бял свят видяха много и поетични творби в литературните алманаси, издадени през 2009, 2010, 2013 г.

През 2015 г. по идея на Р. Александрова беше поставено началото на Международния фестивал на поезията „Духовност без граници”, който вече три години отстоява правото си на културен феномен в град Пловдив. Отново осъществен с творци и спосорството на двете организации – МУ - Пловдив и Сдружение „Квант и приятели”.

Целта на всеки фестивал беше и си остава да събере на едно място поети от България и др. страни, за да се създаде мощно поле на излъчване на послания (енерго-информационни пакети – мисълобрази или мисълформи)* от и към Вселената, които ни помагат в еволюционния процес. А това значи – чрез средствата на висшето поетично изкуство да се събужда творческият гений на хората по Земята, обединен чрез силата и вездесъщността на Словото и словото.

Самото име на фестивала „Духовност без граници” подсказва, че събираме поети без значение на техния пол, религия, националност и политически убеждения. Ако поезията е за даден поет висша реалност, той е вестител на Любовта, Доброто, Хармонията, Светлината. За целта е необходимо да имаме уверението, че поетът пази чистотата и красотата на майчиния си език в творбите си.

Първоначално наши приятели от артистична група „Кампе“ – Лондон ни помогнаха организационно и мотивационно. Те бяха и нашите първи гости поети от чужбина. По-късно към поетичното семейство „Духовност без граници“ се присъединиха творци от цяла България, Великобритания, Македония, Полша, Латвия, Ирландия и Турция.

И през тази година от 25-ти до 29-ти май в Пловдив беше организиран за трети път Международният фестивал на поезията „Духовност без граници“. Участниците в него бяха 60 поети, сред които изпъкват имената на Боян Ангелов, Димитър Христов, Станислав Пенев, Георги Ангелов, Ваня Душева, Антон Баев, Рангел Стоилов – Бачо, Антонин Горчев, Розалия Александрова, Румяна Николова, Мария Панчовска, Светлина Трифонова, Даниела Маринова и др. Впечатляващо беше и участието на Алиция Куберска, Йежи Хандзлик, Ришард Грайек, Барбара Навроцка от Полша, Алекси Врубел, Грегъри Спиз и Рената Циган от Лондон, Силвия Малиновска от Дъблин и др. поети – гости на Фестивала.

Кое е важното при създаването на поетичния продукт? Не просто събиране на едно място на различни автори със свои произведения, а създаване на поетичен продукт с най-ценните стихове, дошли свише и отправени към невидимите брегове на Еволюцията. Затова единственото изискване към стиховете беше да бъдат в унисон с новото човешко виждане, мислене и усещане за красотата и смисъла на живота на Земята – така, както всеки творец се е докоснал до тях. В картината на Еволюцията поезията е онази багра (средство), която сплотява, насърчава и онагледява суперструните на човешката душа чрез човешкото слово. Нейната дълбока природа и връзката ѝ с невидимия свят на нашата първичност. (7)

***- Какво представлява самият мисълобраз? Информационен обект, информационно поле, което изпълнява определена еволюционна роля.** Хората, бидейки гости на Земята притежавайки все още недотам съвършени сетива и недостатъчно пораснало съзнание, за да видят пълната красота на един мисълобраз, правят единственото, което земната логика им позволява - да го оприличат на нещо познато: думи, ситуации, истории. Думите обаче са едни и същи, ситуацияите могат да ни изненадат с малко елементи. Историите са общо преживяване. Или - мисълобразът преминава през авторовите фини тела и достига до физическия инструментариум (антена) – човешкия мозък, откъдето авторът го облича с думите, с които може да представи този информационен пакет. (7)

В този смисъл обществената значимост на поезията далеч надхвърля естетското разбиране за същността ѝ. А нейната научна приложимост може да бъде съизмерена само с най-висшето лечение на фините тела на човека. Все още апаратите, основани на Кирлиановия ефект, са единственото доказателство за промените, които настъпват в човека след въздействието на поетичното слово. Подобно изследване беше неколкократно заявено пред научната комисия на Пловдивския медицински университет. И се надяваме един ден тази комисия да отговори на изискванията на новото време, без да се съобразява със забавената процедура на европейската научна догма.

За художественото оформление на алманасите и останалата издадена от Фестивала литературна продукция бяха канени художникът Румен Търнев от Пловдив и Рената Циган от Лондон. По поръчка на организаторите на Фестивала скулпторът Рангел Стоилов – Бачо от Пловдив създаде статуетката „Вдъхновение“ – символ на Фестивала. Нашите приятели от артистична група КАМПЕ – Лондон издадоха два фотоалбума за фестивалите през 2015 и 2016 г. Така се утвърждава не само синергетиката в изкуството, но поетичните приятелства прерастват в духовно сътрудничество в името на чистата идея на Еволюцията. Резултатите от това плодотворно сътрудничество тепърва ще дават своите плодове в духовната сцена на Европа и света.

Новаторското отношение на създателите на литературните алманаси пролича и в отношението им към млади таланти автори – студенти и преподаватели в МУ – Пловдив. За първи път със своя поетична публикация участваха петима млади поети от Англия, които се обучават в Медицинския университет - Пловдив: студентите от втори курс по дентална медицина Хафса Хюсеин, Рубика Хашми, Мохаммад Бакт, Ашвин Селвасандрен, Айша Хюсеин. А в предходните години това бяха студентките по медицина във втори курс Рая Делипавлова, Мария Василева и Несрин Дьокмеоглу от Турция. Особено вълнуващо е, че през тази година с една от наградите на Фестивала – издаване на първа поетична книга – беше отличена проф. д-р Мария Панчовска – известен български учен и практикуващ лекар.

Организацията на събитията през годините беше с оглед на възможностите за колаборация с различни обществени организации, международни проекти и частни институции. Това са: МУ – Пловдив, Сдружение „Квант и приятели“, НБ „Иван Вазов“, НЧ „Възраждане 1983“, НЧ „Съвременник 1986“, Пълдин артклуб, Арт галерия – Белозем, Галерия „А+“, галерия на Дружеството на пловдивските художници, Дом на

писателя – къща „Ламартин“, клуб „Библиотеката“ и др. Тази година Фестивалът беше изнесен и в нашата столица София със специалното участие на Министерство на културата, Национален музей „Земята и хората“ и Съюза на българските писатели. Някои локации станаха традиционни – например: в Народната библиотека „Иван Вазов“ правим предпремиерното представяне на гостите пред пловдивската общественост, а в Пълдин артклуб традиционно печем хляб и наричаме със стихове бъдещето на хората по Земята. Новата продукция на участниците във Фестивала представяме пред поети от града в Народно читалище „Възраждане 1983“ в магичната обстановка на Стария Пловдив.

Кое е важно при осъществяването на литературните четения? Поетът чете стиховете на родния си език, ако се налага - и с превод на български език. Той се представя пред публиката невини с избраните от съставителите на алманаха стихове. А с тези, които прецени сам, че трябва да излъчи на определеното място в определения час. Всяко литературно четене има своя собствена „физиономия“ – вечерта или следобедът са посветени на приятелството, хляба, изобразителното изкуство, музиката, общуване с природата и т.н. Традиционно се провежда и разговор – кръгла маса по проблеми, свързани с поезията.

Могат да се направят следните изводи след провеждането и на третия Международен фестивал на поезията „Духовност без граници“:

1. Поезията е наука за душата и това не е метафора, а дефиниция на преноса на най-фината материя – информацията - към нашите информационни и физическо тяло. Тя допринася осезаемо за утвърждаване на максимата: „Здрав дух в здраво тяло“;
2. Поезията е един от помощните механизми при осъществяването на човешката еволюция и цялостния еволюционен процес;
3. Поезията твори света на човека и носи отговорността за посланията, които се тиражират в публичното пространство - там, където силата ѝ нараства многократно;
4. Поетичните фестивали създават възможност за осъществяване на конкретни еволюционни задачи в даден регион, на даден език – езици.
5. Става видима и очевидно важна ролята на всеки човешки език в развитието на нашата планета. Ролята на всеки народ от настоящата човешка цивилизация е да пази сакралния майчин език за правилното и хармонично развитие на цялата цивилизация. Изкуствената хегемония на един език над останалите не може да трае вечно. А дотогава, докато се изпълни еволюционният ѝ план. Йерархичната подредба на нашия и невидимия свят не могат да позволят на „крака на жабата“ да променя Еволюцията;
6. Поезията е директен контакт с висшата реалност и чрез нея се направлява човешката, планетарната и вселенската еволюция;
7. Създаването и организацията на едно поетично събитие не е случаен факт. То е брънка от верига процеси, които са планирано спуснати от висшата реалност и се осъществяват предано от поети и творци на Словото. Заедно с най-важните научни постижения на нашия и края на миналия век* се осъществява грандиозен преход към ново разбиране на човешката емоция, на човешкото слово, на човешкия талант в процеса на изграждане на така мечтания от всички хора по Земята свят на любящата Светлина. И нека бъде!

*- Вече се знае, че „светът е единен ансамбъл, създаден по единна програма... и всичко в мирозданието, като се започне от клетъчните структури и се стигне до големите космически системи, се гради по общ принцип. Учените го наричат *принцип на организация на функционалните системи*.“ (9)

ЛИТЕРАТУРА

- [1] Акимов, Анатоий. Облик физики и технологий в начале XXI века. //Идеи Живой Этики и Тайной Доктрины в современной науке и практической педагогике, Москва, изд. Шарк
- [2] Акимов, Анатоий. Физика признает Сверхразум. // сп. «Чудеса и приключения», 1996: 3
- [3] Акимов, Анатоий. Фундаментальные основания цивилизационного прорыва. Сб. Информоеэнергетика 3-го тысячелетия: социолого-синергетический и медико-экологический подходы, Киев, 2003;
- [4] Александрова, Розалия. Предизвикателство на новата научна парадигма към науката за езика и езика на науката. // Матрицата – властта на подобие, УИ „Св. Кл. Охридски“, стр.289, София, 2008
- [5] Александрова, Розалия. Към нова научна парадигма чрез разширяването на езиково- семантичните граници на понятието *информация* – //Филологическият проект в началото на XXI век, УИ „Св. Кл. Охридски“, София, 2009

- [6] Александрова, Розалия. Информационната култура – закъснява ли? // Обществото на знанието и хуманизмът на XXI век, изд. „За буквите – О писменехъ“, София, 2011
- [7] Александрова, Розалия. Методологични основи на първичния език на текста. //Езици на паметта в литературния текст, София, изд. „Фабер“, 2014
- [8] Грабовой Григорий. Унифицированная система знаний. Москва, изд.„А. В. Калашников“, 2003
- [9] Тихоплав и Тихоплав, Виталий и Татьяна. Кардиналният поврат. София, НСМ Медиа.
- [10] Тихоплав и Тихоплав, Виталий и Татьяна. Физика на вярата. Варна, Данграфик ЕООД, 2003
- [11] Тихоплав и Тихоплав, Виталий и Татьяна. Бог снаружи и внутри нас. Санкт Петербург, 2010
- [12] Юзвишин, Илья. Информациология, учебник, Москва, 1996